226

135

E

34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

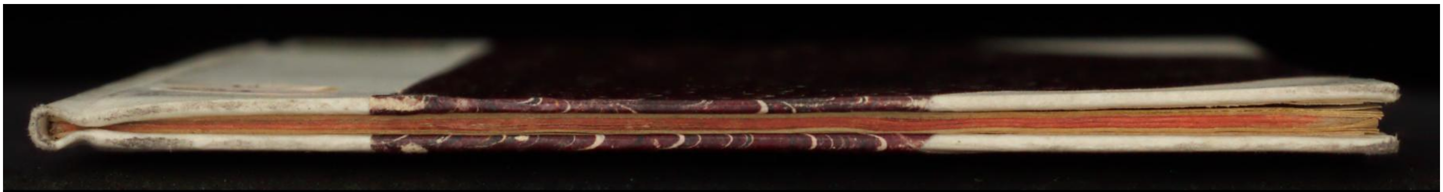

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

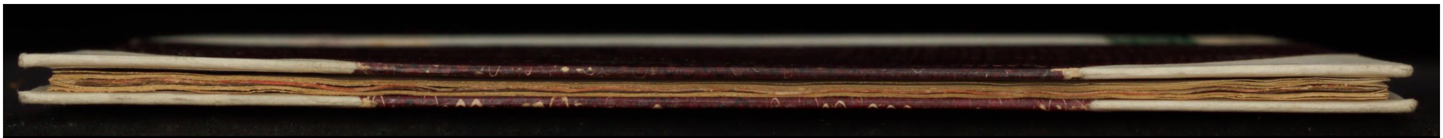
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

~~12 K I: 110~~
226 E 34
N. Kr. 1459

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Opuſculū Pereleganſ facundi vatis Antonij mancinelli de virtute poetica vocitatum. oſtendens efficacibus argumentis ab honeſta poetarum lectione. vbi ad meliores vſus fuerit tranſumpta nequaq̄ eē abhorrendum

Muſarum commoda

Gratia muſa tibi. nā tu ſolatia prebes
Tu cure requies. tu medicina venis.
Roſcida laurigerum voluēs monumēta viroꝝ
Ceca videt ſenſa. te ſine quum graditur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

virtꝰ poe ad bonū ſtimulās

¶ Antoniꝰ Mancinellus artiū ⁊ medicine doctori eximio. Philoſopho itē ampliſſimo Antonio petrice

Poetas veliternoꝝ et latiū pſtātiſſime doctor. eloquentiā bonoſqꝫ mores effi cere ꝗꝫ plurimi ⁊ iure teſtantur. Unde fabius volumi ne. x. plurimū dicit oratori cōferre. Theophraſtus lec/ tionem poetarū multiqꝫ eius iudiciū ſequuntur. neqꝫ immerito. Namqꝫ ab ijs ī rebꝫ ſpūs ⁊ ī ꝟbis ſublimitas ⁊ in affectibꝫ motus omnis. ⁊ in pſonis decor petit. Idem paulo inferius ait. Ho/ merum omnibꝫ eloquentie partibꝫ exemplum ⁊ ortum dediſſe. Stra bo etiam primo. li. Quis Homero pſtantior ad eloquendum de mo ribꝫ aūt cū multe ⁊ clare ⁊ digne in eis ſētētie vt appebit tum ipſe Na ſo teſtimonium pbet is eiꝰ de arte volumine iij. ſcribit

Adde ꝙ inſidie ſacris a vatibꝫ abſunt.

At facit ad mores ars quoqꝫ noſtra bonos

Eſt deus in nobis ſunt ⁊ commertia celi.

Sedibus ethereis ſpiritus ille venit

¶ Fabius itē in x. de Alceo poeta ait multū etiam moribꝫ ꝯfert Stra bo quoqꝫ volumine primo commemorat poeticam ab ieunte nos eta te ad viuendi rōes ad ducere mores ⁊ affectōes edocere res gerendas cum iucūditate pcipere. ⁊ iccirco grecorū ciuitates ab ipo pmordio eo/ rū liberos in poetica erudijſſe Iniuria igitur a ꝗbuſdam dānari vi/ dentur pſertim ꝙ a catholica fide remoueant eis iuigilantes Id qui dem ego falſū eorundem poetarū ꝟbis oſtendam Decē nāqꝫ legis p cepta in ipis reperiemꝰ Septē quoqꝫ mortalia vitia illos ⁊ dānare et ꝓhibere videbimꝰ Plurima iterqꝫ optia edocere ꝗ ⁊ tituli demōſtrant Uale patrie decꝰ Datum Kalen̄. Augu. M. cccc. lxxxvi.

Koninklijke Bibliotheek te 's Hage.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Poetice virtutis ⁊ ſtudii humanitatis impellentis ad bonum indiculus.

Poetarũ laus titulus..i
De ſtudio hũanitatis tit ij.
Unũ deũ prẽz ōipotẽtẽ crea/torẽ celi ⁊ terre omniũqꝫ rectorem Tit.iij
Deũ eſſe vbiqꝫ tit .iiij
Deũ eẽ oĩbꝫ equum titu. v
Deũ gaudere fide titu .vi
Deũ gaudere ſola etiam volũtate titu .vij
Deum colendum ⁊ non ſpernendum titu.viij
De blaſphemia tit.ix
Xp̃z veniſſe e celo ⁊ ꝟginẽ ti x
Ne iures vana ꝑ eũ Ti.i
Fidem ſeruãdã ti.xij
Sabbata ſctĩfices ti.xiij
Natali die ⁊ orandũ ⁊ ſacrificandum. titulꝰ xiiij
caſta placere deo ⁊ ſuꝑis ti.xv
Habeas ĩ hõore ꝑẽtes.ti.xvi
Nõ occiſor eris titu.xvij
Non fur titu.xviij
Non mechus titulꝰ.xix
Non teſtis iniquus tit .xx
Nõ vlliꝰ nuptã cupias ti xxi
Nec rẽ cupias alienã tit.xxij
De ſuꝑbia ⁊ vana gl'a ti.xxiij
De auaricia tit.xxiiij
De luxuria tit. xxv
De ira tit. xxvj
De gula tit.xxvij
De inuidia Tit .xxviij
De acydia titu .xxix
Uota ⁊ preces agẽdas ti. xxx
Penitentiã iuuare. tit. xxxi
Non credẽduz cãtibꝫ tit:xxxij
Solã peccãdi volũtatẽ habe ri profacto crimine . ti xxxiij
Feſta luce nõ eſſe vendendũ e mẽdũ ve ti. xxxiiij
Uĩdictã q̃ri nõ debere tixxxv
Anĩas ĩmortales tit.xxxvi
Infernũ eẽ maloꝝ pe.t xxxvij
Puniri pꝰ mortẽ q̃ añ nõ purgarint ſcelus titu.xxxviij
Paradiſum ſeu btõꝝ locum iueniri. tit xxxix
Impiũ diſplicere deo. tit.xl
Quid orãdũ a deo titu.xli
Ira dei q̃d poſſit tit. xlij
Uenena nõ dãda nec ſcelera cogitãda tit.xliij
Multũ honeſtũ fore tit. xliiij
Quales eẽ oportet .tit.xlv
Aleã fugiẽdã titu. xlvi
Non eſſe publicanda male/facta .tit.xlvij
Sacra non tangenda a pro/phanis tit. xlviij
Nõ eẽ facinus legere molles verſus titu.xlix
Quare mortalium q̃dã a dei cultu ab horrent Titulꝰ.l

Virtꝰ poeti ad bonū ſtimu.
lans ¶ Poetarum Laus Tit. i. Cicero ꝓ Archia.

AT qui ſic a ſūmis erudi-
tiſſimiſqꝫ hoīb⁹ accepimus. Ceterarum rerum ſtudia ⁊
doctrina ⁊ ꝓceptis ⁊ arte ꝯſtare. Poetam natura ipſa
valere ⁊ mentis virib⁹ excitari. ⁊ quaſi diuino quodā
ſpiritu inflammari. Quare ſuo iure noſter ille Enni
us ſanctos appellat Poetas quod quaſi deoꝝ aliq̄ dono atqꝫ mune
re commēdati nob eſſe videantur. Sit igitur (iudices) ſanctum apud
vos humaniſſimos homines hoc. Poete nomē. qd nulla vnqꝫ barba
ria violauit. Saxa ⁊ ſolitudines voce rn̄dent ¶ Homerū Colopho
nij ciuem ſuum eſſe dicūt. Chij ſuum vendicant. Salaminij repetunt
Smirnij vero ſuum eſſe confirmant.
¶ Charus fuit Aphricano ſuperiori noſter Ennius itaqꝫ etiam in ſe
pulchro Scipionum putatur is eſſe cōſtitutus. Quid noſter hic ma
gnus qui cū ꝟtute fortunam equauit. Nonne Theophanē mityle
neum ſcriptorē rerū ſuarū i ꝯcione. militum ciuitate donauit. ⁊ noſtri
illi fortes viri. ſed ruſtici ac milites dulcedine q̄dam glorie commoti. q̄
ſi ꝑticipes eiuſdem laudis magno illud clamore approbauerunt

¶ Pliniꝰ libro ſeptimo. c. xxxi.

¶ Alexander magnꝰ inter ſpolia Darij ꝑſarum regis vnguentorū ſcri
nio capto quod erat auro gemmiſqꝫ ac margaritis ꝓcioſum varios eiꝰ
vſus. amicis demonſtrantibus quando tedebat vnguenti bellatorē ⁊
militia ſordidum immo hercle inquit librorum homeri cuſtodie detur vt
ꝓcioſiſſimum humani animi opus q̄ꝫ maxime diuite opere ſeruaretur
Idem pindari vatis familie penatibuſqꝫ iuſſit parcere quum thebas
raperet magni. Ariſtotel'. phi. patriam ſuam reddidit. Archilochi poe
te interfectores Apollo arguit delphis. Sophoclem tragici cothurni
ꝑncipem defunctū ſepelire liber pater iuſſit obſidētibꝰ menia lacedemo
nijs lyſandro eorū rege in q̄ete ſepius admonito vt pateretur humari
delicias ſuas Reqſiuit rex. Quis ſupmū diem athenis obijſſet nec
difficulter ex ijs q̄ deꝰ ſignificaſſet intellexit pacēqꝫ funeri dedit

¶ Ariſtoteles primo meta.

¶ Philomytes ⁊ fabularū amator ē aliqualiter philoſophus. quis fa
bula ex mirabilib⁹ ꝯſtituit mitheiomai aūt fabulor ē nobis mithas
fabula.

¶ Strabo in. i.

¶ Sapientiſſimi q̄ de poeticis q̄cqꝫ elocuti ſunt ꝑmam quādā philo
phiam poeticā eē aſſerūt. Et inferius. Antiq̄ vero poeticā ꝑmā philo
ſophiam quādam eſſē ꝓhibent. q̄ ab ineunte nos etate ad viuendi ra
tiones adducit. q̄ mores q̄ affectiones edoceat. queres gerēdas cū iu

virt⁹ poe ad bonū ſtimulās

cūditate pcipiat. Poſteriores vero ſolū poetā ipm ſapiētē eſſe aſſeru erunt. Quamobrem grecorum ciuitates ab ipſo primordio eoꝝ libe ros in poetica erudierūt nō nudi vtiq₃ voluptatis ſ₃ caſte moderatōis grā ⁊ iſra Nunqꝺ ⁊ poetarum auditoribꝫ nihil confert ad ꝟtutē vt lo coꝝ multoꝝ ⁊ milicie ⁊ agriculture gnari exiſtāt.

¶ Fabius Quintilianus li. i

¶ Deniq₃ credamus ſummis oratoribꝫ q̄ veteꝝ poemata vel ad fidem cauſaꝝ vl' ad ornamētū eloquētie aſſumūt Nā pcipue qꝺē apꝺ Ciceronē frequēti⁹ tn̄ apꝺ aſiniū etiā ⁊ ceteros q̄ ſunt proximi. Uidi mus Anniȷ̄ ac Pacuuiȷ̄ Luciliȷ̄ Terētiȷ̄ Ceciliȷ̄ ⁊ alioꝝ inſeri verſ⁹ ſumma nō eruditōis mō grā. ſed etiā iucūditatis cum poeticis volup tatibꝫ aures a forēſi aſperitate reſpirēt qbꝫ accedit non mediocris vti litas cū ſententiȷ̄s eorum velut qbuſdam teſtimoniȷ̄s que propoſuere confirment.

¶ Idem .l. v.

¶ Sētentiȷ̄s qꝺem poetaꝝ nō orōes mō ſūt referte ſ₃ libri etiā phi loſophoꝝ q̄ q̄q₃ inferiora oīa pceptis ſuis ac lrīs credunt repetere tn̄ autoritatem a pluribꝫ verſibꝫ non faſtidierunt.

¶ De ſtudio humanitatis. Ti. iȷ̄. Cicero pro Archia.

¶ Hec ſtudia adoleſcētiā agūt ſenectutē oblectāt. ſcꝺas res ornāt aduerſis profugiū atq₃ ſolatium prebent delectant domi. nō ipediūt foris pernoctāt nobiſcū pegrināntur ruſticātur ¶ Aul⁹ gelli⁹ li. xiȷ̄. c. xv

¶ Qui ꝟba latina fecerūt humanitatē appellarūt id prope modū qꝺ greci paileian vocāt nos eruditōe₃ iſtitutionēq₃ i bonas artes dicim⁹ qs qui ſinceriter cupiūt appetūtq₃ ȷ̄ ſūt vl' maxime humaniſſimi hu ius em̄ ſcie cura ⁊ diſciplina ex vniuerſis animātibus vni homini data eſt iccircoq₃ humanitas appellata eſt Atq₃ Cicero p Archia poeta in quit Omēs artes q̄ ad humanitatē ptinēt habēt qꝺdam cōe vinculū ⁊ quaſi cognatōe quadā inter ſe cōtinētur.

¶ Unum deū patrem omnipotētē creatorē celi ⁊ terre omniu₃q₃ rectorem. Titu. iȷ̄. ¶ Uirgilius x

O

Um pr̄ omnipotēs rerū cui ſūma poteſtas Infit

O pr̄ o hoīm diuumq₃ eterna poteſtas Uir. iiȷ̄

Ipſe deū tibi me claro demittit olympo

Regnator. celū ⁊ terras qui numine torquet . Homer⁹ iȷ̄. iliados

Juppiter omnipotēs rerūq₃ eterna poteſtas

Cuncta tuo qui regna pater ſub numine torques Oui. ȷ̄. triſtiū

a iȷ̄

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

virtꝰ poe ad bonū ſtimulās

Jure igitur genitorq̨ deum rectorq̨ vocatur
Jure capax mundus nil ioue maiꝰ habet   Tulli. lib. vi de rep

¶ Nil ē eñ illi pricipi deo q̄ oīem mūdū regit (q̄ḋ qdem in terris fiat) acceptius q̄ concilia cetusq̨ hominū iure ſociati. que ciuitates appellantur.

¶ Plinius lib. ij.

Innumeros q̄dez credere videlicz (deos atq̨ etiā ex v̄tutib⁹ vitijs q̨ hoīm vt pudiciciā concordiā mētem ſpem honorez clementiam fidem Aut ut Democrito placuit duos oīno penam z bñficiū) maiorez ad ſecordiam accedit.

¶ Deum eſſe vbiq̨   Tit. iiij.   Virgil. egloga iij

Ab ioue principiū muſe iouis omnia plena
Ille colit terras.   Lucanus
Juppiter eſt quodcūq̨ vides quocūq̨ moueris   Virgili. vi
Spiritus intus alit. totaq̨ infuſa per artus
Mens agitat molem
Ipſe eñ eſt ſpiritus ſine quo nihil mouetur aut regitur

¶ Deū eſſe omnib⁹ equū   tit. v.

Rex iuppiter omnib⁹ idem   Homerꝰ. xx. iliados.
Deus equus vtrūq̨ reſpicit   Syllius iiij.
Mite z cognatum eſt hoī deus

¶ Deum gaudere fide   tit. vi.   Acōtius ouidianus

Nō boue mactato celeſtia numina gaudent
Sed que preſtanda eſt z ſine teſte fide.

¶ Deum gaudere ſola etiā volūtate. Ti vij.   Oui. iij. de pōto

Ut deſint vires tamē eſt laudāda voluntas
Hac ego cōtentos auguror eſſe deos
Hec facit vt pauper veniat q̄q̨ gratus ad aras
Et placeat celo non minus agna boue
Nec que de parua pauper dijs libat acerra
Thura minus grandi q̨ data lance valent

¶ Deū colendum z non ſpernēdum. tit. viij   Vir. i. georgi

virt⁹ poe· ad bonū ſtimulās

¶ In p̄mis venerare deos Nemo aūt poetas debet arguere q̄ deꝰ os aut diuos dicant Eo nāqꝫ m̄o accipiūt illi q̄ ⁊ Romana eccl'ia legimus em̄ Qm̄ tu dn̄s altiſſim⁹ ſup ōnē terram nimis exultatus es ſup oēs deos .i. angelos ſctōs q̄ dicuntur dij participatiue. Dan̄. ſecundo Exceptis dijs quorum non eſt cū hominibꝫ ↄuerſatio Ita Nico. de lyra expoſuit Diu⁹ etiā Ciprian⁹ ait Deos em̄ plures eē partipatione nemo negat. Virgilius vi

Diſcite iuſticiā moniti ⁊ non temnere diuos Home. iiij Ilia

Contemni numē olympi.

Haud impune ſinunt ſupi ſcelera impia q̄q̄

Diſtulerint, culpas hominū grauiora morantur

Supplicia Homer⁹ xxiiij. Iliados

Dign⁹ honos ſuperum Ibidem

Ho equidem nec enim magni contemnere fas eſt

Juſſa iouis. Ibidem.

Nam verior mandata iouis

¶ De blaſphemia Tit. ix Tibul. ep'la iiij. iij

Nec nos inſane meditantis iurgia lingue

Impia in aduerſos ſoluimus ora deos

Criſtū veniſſe e celo ⁊ ꝟginē . tit x. Eglo. iiij. vir. e Sybille. dictis

Magn⁹ ab integro ſeclo℞ naſcitur ordo

Jam redit ⁊ ꝟgo redeunt ſaturnia regna

Jam noua progenies celo demittitur alto

¶ Ne iures vana p eū Tit. xi. Aconcius' Ouidian⁹

Cantū periuria vita Ouidi. i. de amoribꝫ

Non bene conducti vendūt periuria teſtes

¶ Fidem ſeruandam tit. xij. Dido ouidiana

Nec violaſſe fidem tentantibꝫ equora prodeſt

Perfidie penas exigit ille locus Oui. in. iij. Artis

Reddite depoſitum. pietas ſua federa ſeruet

Fraus abſit . vacuas cedis habete manus Sylli⁹ lib. ij.

Neu rumpite federa pacis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Virt⁹ poe ad bonū ſtimulās

Ne regnis poſt forte fidem

¶ Sabbata ſctifices Titu. xiiij Tibul. i. elegia ſecundi

Luce ſacra requieſcat humus requieſcat arator
Et graue ſuſpenſo vomere ceſſet opus
Omnia ſunt operata deo Non audeat villa.
Lanificam penſis impoſuiſſe manū — Juue. ſaty. vi
Ille petit veniam quotiens non abſtinet vxor
Concubitu ſacris obſeruandiſq; diebꝰ.

¶ Natali die ſacro ⁊ orādū ⁊ ſacrificandū Ti. xiiij. Ti. ij. ep'la. ij.

Dicamus bona verba venit natal' ad aras
Quiſq; ades lingua vir mulierq; faue
Vrantur pia thura focis. vrantur odores
Quos tener eterra diuite mittit arabs

¶ Caſta placere deo ⁊ ſuperis. Ti. xv Tibul. ep'la ſecundi

Vos quoq; abeſſe procul iubeo. Diſcedat ab aris
Cui tulit heſterna gaudia nocte venus
Caſta placent ſuperis. pura cū veſte venite
Et manibus puris ſumite fontis aquam — Virgili⁹. iij
Hac caſti maneant in religione nepotes

¶ Habeas in honore parentes titu. xvi. Virgi. ij. Enei

Eia age chare pater ceruici imponere noſtre
Ipſe ſubibo humeris. nec me labor iſte grauabit
Quo res cuq; cadet vnū ⁊ commune periculum
Vna ſalus ambobus erit
Aſcanium Anchiſenq; patrem teucroſq; penates
Commendo ſocijs. — Idē in. ix
Vnū oro genitrix. priami de gente vetuſta
Eſt mihi quam miſeram tenuit non ilia tellus
Mecum excedentem non menia regis aceſte
Hanc ego nūc ignaram huius quodcūq; pericli eſt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Virt⁹ poe ad bonū ſtimulās

Inqꝫ ſalutatam linquo nox ⁊ tua teſtis
Dextera. quod nequeam lachꝛimas perferre parentis
At tu (oꝛo) ſolare inopem ⁊ ſuccurre relicte
Hanc ſine me ſpem ferre tui. hac audē-tioꝛ ibo
In caſus omnis

Non occiſoꝛ eris Titulus .xvij Iuuenalis ſa viij

Reſpice quid moneant leges, quid curia mandet
Pꝛemia quanta bonos maneant. Ouidius faſt. ij.
Ah nimium faciles qui triſtia crimina cedis
Fluminea tolli poſſe putatis aqua Sylius .iiij
Sedumqꝫ feros auertite ritus Ouidius in iij. artis
Vacuas cedis habete manus

Non fur. Titulus .xviij. Iuuenalis ſat. iij.

Me nemo miniſtro fur erit

Non mechus. Titulus .xix Iuuenalis ſat. xiiij

Nil dictu fedum viſuqꝫ. hec limina tangat.
Intra que puer eſt procul hinc procul inde puelle
Lenonum. ⁊ cantus pernoctanti paraſiti
Maxima debetur puero reuerentia. ſi quid
Turpe paras nec tu pueri comtempſeris annos
Sed peccaturo obſiſtat tibi filius infans Tibullus. iij. ep'la tertiū.
Ah pereat didicit fallere ſi qua virum Ouidius in arte.
Odi concubitus qui non vtrinqꝫ reſoluunt
Hoc eſt cur pueri tangar amoꝛe minus Tibullus
O fuge te tenere puerorum credere turbe
Nam cauſam iuſti ſemꝑ amoꝛis habet Ouidius. ij de ſine ti
D. cepta eſt opera nulla puella mea Tulo

Non teſtis iniquus: Titulus xx. Iuuenal' ſaty.. viij

Eſto bonus miles, tutoꝛ bonus, arbiter, idem
Integer ambigue ſi quando citabere teſtis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

virt⁹ poe adbonū ſtimulās

Incertecꝫ rei. phalaris licet imperet vt ſis
Falſus ⁊ ad moto dictet periuria tauro

Non illius nuptam cupias. Titulus. xxi Ovi. iii. artis

Nupta virum timeat. rata ſit cuſtodia nupte.
Hoc decet. hoc leges iuſcꝫ pudorcꝫ iubent. Iuuenal. ſat. iiii
Nemo malus felix minime corruptꝰ ⁊ idem
Inceſtus cum quo nuper vittata iacebat.
Sanguine viuo adhuc terram ſubitura ſacerdos Ovi. ii. triſtium
Sz necꝫ me nupte didicerunt furta mgrō Homer⁹ xxii Iliados
Coniunx erepta marito.
Tanti cauſa mali ⁊ belli reddatur origo
Tyndaris. ⁊ quicqd cum pellice vexit adulter. Ovi. i. remedio
Nil mihi cum nupta thais in arte mea eſt.

Nec rem cupias alienam: Titul⁹. xxii. Iuue. ſaty. xiii

Prima mihi debes animi bona, ſanctus haberi.
Iuſticiecꝫ tenax.

De ſuperbia ⁊ vana gloria. titul⁹ xxiii Iuue. ſatyra. xiii

Victrix fortune ſapientia. Dicimus autem
Hos quocꝫ felices. qui ferre incōmoda vite.
Nec iactare iugum vita didicere magiſtra Titul. circa finem
Procul abſit gloria vulgi

De auaricia. titulus xxiiii. Iuuenal' ſatyra xiii

Non propter vitam faciunt patrimonia quidam.
Sed vitio ceci. pp̄ter patrimonia viuunt Idem ſatyra. xiiii
Sed que reuerentia legum
Quis metus. aut pudor eſt vncꝫ properantis auari
Menſura tamen que
Sufficiat cenſus ſi quis me cōſulat edam
Incꝫtum ſitis atcꝫ fames ⁊ frigora poſcant.
Quantum Epicure tibi paruis ſuffecit in hortis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Virt⁹ poe. ad bonū ſtimulās

Quantum Socratici ceperūt ante penates
Nunq̄ aliud natura aliud ſapientia dicet.
Creſcit amoꝛ nummi q̄tū ipa pecunia creſcit — Iuuenal'. ſaty. v
Modūq̄ pone ⁊ auaricie. miſerere iopū ſocioꝝ — Qui. i. faſto.
Tempoꝛe creuit amoꝛ. qui nūc ē ſummus habendi
Vix vltra quo iam progrediatur habet
Creuerūt ⁊ opes ⁊ opum furioſa cupido.
Et cum poſſideant plurima plura petunt.
In precio precium nūc ē. dat cenſus honores
Cenſus amicicias. pauper vbiq̄ iacet — Cicero. i. de legibus
Quid enim fedius auaricia Quid imani⁹ libidine — Qui. i. de amo.
Turpe reos enpta miſeros defendere lingua.
Quod faciat magnas turpe tribunal opes

De luxuria. titulus xxv — tibull⁹ epiſtola. vij. tertij

Quid queroꝛ in felix turpes diſcedite cure — Qui. ij. de remedio
Ad mala quiſq̄ animū referat ſua. ponet amorem. — Ibidem
Nec minus erucas aprum ē vitare ſalaces.
Et q̄cq̄d veneri coꝛpora noſtra parat.
Vtilius ſumas acuentes lumina rutas
Et quicq̄d veneri coꝛpora noſtra negat — Ouidius. ſ. Vet.
Quo feroꝛ. obſcene procul hic diſcedite flāme. — Sene. i ypo.
Compeſce amoꝛis impij flāmas precoꝛ — Seneca in octauia
Totum per oꝛbem maximū ē exoꝛtū malum.
Luxuria teſtis blanda. — Claudian⁹
Luxuries predulce malum que dedita ſemper
Coꝛpoꝛis arbitrijs hebetat caligine ſenſus tulli⁹ i paradoxis.
Refrenet p̄mū libidines ſpnat. voluptates. Iracūdiā teneat coerceat auariciā. ceteras animi labes repellat.

De ira titulus xxvi — Iuuena. ſatyra viij

Expectata diu tandem prouincia. quū te

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Virtꝰ poe. ad bonū ſtimulās

Rectorem accipiet pone ire frena modumqꝫ
Pone ⁊ auaricie. miſerere inopū ſociorum — Homerus viij. iliados
Procul hinc procul ira recedat
Que turbat ſapientem hominem quum falſa per artus
Humanos, fumi ſurgit creſcentis ad inſtar — Homerus xx.
Peſſima Iurgia iam ceſcent mos eſt mulieribus iſte — iliados
Quum rixas acuunt ⁊ ſe clamore ſoluto.
Extra tecta ferūt ⁊ verba minantia iactant — Horatiꝰ odarū .i.
Ire thyeſten exitio graui.
Strauere ⁊ altis vrbibus vltime
Stetere cauſe cur perirent
Funditus imprimeretqꝫ muris
Hoſtile aratrum exercitus inſolens — Ouidꝰ .i. de fine titulo
Sed numqꝫ dederis ſpecioſum tempus in iram.
Sepe ſimultates ira morata facit.

De gula. Titulus .xxvij. — Iuuenalis ſaty. xi

Interea guſtus elementa per omnia querunt.
Nunqꝫ animo precibus obſtantibus. interius ſi
Attendas magis illa iuuant que pluris emuntur
Nec nullum cupias, cum ſit tibi gobio tantum
In loculis. quis enim te deficiente crumena
Et creſcente gula manet exitus ere paterno
Ac rebus merſis in ventre.
Tales ergo ſibi qualis domus atqꝫ ſupellex

De inuidia Titulus xxviij — Ouidius iij. triſtium.

Viue ſine inuidia — Tibullus circa finem
Nil opus inuidia ē. procul abſit gloria vulgi — Pliniꝰ .i. epiſtolarū
Neqꝫ .n. ego vt multi inuideo alijs bonū q̄ ipe̾ careo — Cicero p lu
Eſt enim huiꝰ ſcli labes quedā ⁊ macula ꝟtuti īuidere — cornelio

De acydia. Titulus xxix. — Iuuenalis ſat. i'x

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Virtꝰ poe ad bonū ſtimulās

Non erat hac facie miſerabilior Creper eius
Pollio qui triplicem vſuram preſtare paratus
Circuit ⁊ fatuos nō inuenit vnde repente
Tot ruge. certe modico contentus agebas
Vernam equitem. conuiua loco mordente facetꝰ
Et talibꝫ vehemens intra pomeria natis
Omnia nūc contra: vultus grauis horrida ſicce.
Silua come. nullus tota nitor in cute

¶ Votas ⁊ preces agendas ti. xxx. Virgilius vi.
Ceſſas in vota preceſqꝫ Tros ait eneas ceſſas Oui. i. de art
Flectitur iratus voce rogante deus.
Sepe iouem vidi quū iam ſua mittere vellet
Fulmina thure dato ſubſtinuiſſe manum

¶ Penetentiam iuuare titu. xxxi. Oui. i. de pont
Sepe leuant penas ereptaqꝫ lumina reddunt
Quum bene peccati penituiſſe vident Sene. in thyeſte
Quem penitet peccaſſe pene eſt innocens

¶ Nō credēdum cantibꝫ titu. xxxij. Oui. i. de reme
Deme veneficijs carminibꝰqꝫ fidem Dido Mantuana
Teſtor chara deos ⁊ te germana tuumqꝫ
Dulce caput magicas inuitam accingier artes

¶ Solam peccandi voluntatē hri p fcō crimie. t. xxxiij. iu. ſa. xiij
Has patitur penas peccandi ſola volūtas
Nam ſcelus intra ſe tacitum qui cogitat vllum.
Facti crimē habet Virgi. vi. eoſdē docꝫ eſſe in tartaro
Auſi omnes immane nefas auſoqꝫ potiti.

¶ Feſta luce non eſſe vendendū emēdū ve ti. xxxiiij. iu. ſ. xiij
Que tam feſta dies vt ceſſet prodere furem
Perfidiam fraudes, atqꝫ omni crimine lucrum.
Queſitum ⁊ partos gladio vel pyxide nummos.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

virt⁹ poe ad bonū ſtimulās

¶ Vindictā queri non debere ti. xxxv Iu. ſa. xiij

Quippe minuti. Sēp ꝛ īfirmi ē animi exiguiqꝫ voluptas

Ultio continuo ſic collige ꝙ vindicta

Nemo magis gaudet q̃ꝫ femina

¶ Aīas imortales titu. xxxvi Ouī. xv. Met

Morte carent anime tibull⁹. li. vij de rep.

At vt mundū ex quadam parte mortalem ipſe de⁹ etern⁹. ſic fragile

corpus animus ſēpitern⁹ mouet

¶ Manili⁹ libro quarto

An dubiū ē habitare deū ſub pectore noſtro

In celūqꝫ redire animas celoqꝫ venire. Seneca. in thyeſte

Mortē aliquid vltra ē vita

¶ Infernū eſſe malorū penam titu. xxxvij Uirgilius. vi.

Hac iter Elyſeū nobis At leua malorū

Exercet penas ꝛ ad impia tartara mittit

Gnoſius hec radamāthus habet duriſſima regna

Caſtigatqꝫ auditqꝫ dolos ſubigitqꝫ fateri

Que quis apd̄ ſuperos furto letatus inani

Diſtulit in ſeram commiſſa piacula mortem

Hic quibus inuiſi fratres dum vita manebat

Pulſatuſ ve parens ꝛ fraus innexa clienti

Aut qui diuitijs ſoli incubuere repertis

Nec partem poſuere ſuis que maxima turba eſt

Quiqꝫ ob adulteriū ceſi quiqꝫ arma ſecuti

Impia nec veriti dominorum fallere dextras

Incluſi penas expectant.

Uendidit hic auro patriam dominūqꝫ potentem

Impoſuit fixit leges precio atqꝫ refixit.

Hic thalamū inuaſit nate vetitoſqꝫ hymeneos

Auſi omnes immane nephas. auſoqꝫ potiti.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Virtꝰ poeã ad bonũ ſtimulãs

Ergo exercentur penis. veterũqꝫ malorum
Supplicia expẽdũt. alie panduntur inanes
Suſpenſe ad ventos. alie ſub gurgite vaſto.
Infectum eluitur ſcelus. aut exuritur igni — Seneca tragedia. i.
Certus incluſos tenet locus nocentes

¶ Puniri pꝰ morte q̃ añ nõ purgarint ſcelꝰ. ti. xxxviij — Virgili. vi

Gnoſius hec rhadamãtus habet duriſſima regna.
Caſtigatqꝫ auditqꝫ dolos ſubigitqꝫ fateri
Que quis apud ſuperos furto letatus inani
Diſtulit in ſeram cõmiſſa piacula mortem — Cicero p milone.
Et penam ſẽp ante oculos verſari putent q̃ peccauerint.

¶ Paradiſũ ſeu btõꝝ locũ ĩueniri. tit. xxxix. — Virgi. vi

Deuenere locos letos ⁊ amena vireta
Fortunatoꝝ nemoꝝ ſedeſqꝫ beatas
Hic manus ob patriam pugnando vulnera paſſi
Quiqꝫ ſacerdotes caſti dum vita manebat
Quiqꝫ pij vates ⁊ phebo digna locuti
Inuẽtas aut qui vitam excoluere per artes
Quiqꝫ ſui memores alios fecere merendo.

¶ Impium diſplicere deo. titulus. xl. — Dido Ouidiana

Pone deos ⁊ que tangendo ſacra prophanas
Nõ bene celeſtes impia dextra colit — Catullus
Nec facta impia fallaciũ hominũ celicolis placent — Sene. trage. i.
Ut fert fama impios ſupplicia vinclis
Seua perpetuis dominant

¶ Quid orandũ a deo Titu. xli — Iuuenal. ſaty. x.

Orãdum eſt vt ſit mens ſana in corpore ſano.
Fortem poſce animũ ⁊ mortis terrore carentem
Qui ſpacium vite extremum inter munera ponat
Nature qui ferre queat quoſcũqꝫ labores

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Virt⁹ poe ad bonū ſtimulās

Neſciat iraſci. cupiat nihil atqꝫ priores
Herculis erumnas credat ſeuoſqꝫ labores
Et venere ⁊ cenis ⁊ plumis. Sardanapali
Permittes ipſis expēdere numinib⁹. quid
Conueniat nobis rebuſqꝫ ſit vtile noſtris
Nam pro iocūdis aptiſſima queqꝫ dabūt dij
Charior eſt illis homo q̄ꝫ ſibi. nos animorū
Inpulſi. ⁊ ceca magnaqꝫ cupidine ducti
Coniugiū petimus partūqꝫ vxoris. at illis
Notū qui pueri qualiſqꝫ futura ſit vxor.

¶ Syllius. iij. Juſta ire precari

Thure pio. cedumqꝫ feros auertite ritus

¶ Ira dei quid poſſit titu. xlj Oui. v. triſtiū.

Plus valet humanis viribꝫ ira dei Home. v. Iliados
Dura quidem res eſt mortalibꝫ ira deorū

Venena nō dāda nec ſcelera cogitāda tit. xliij Libu. iiij

Nec mea mortiferis infecit pocula ſuccis eplā. iiij
Dextera. nec cuiqꝫ certa venena dedit
Nec nos ſacrilegi templis amouim⁹ egros
Nec cor ſollicitant facta nefanda meum Idem. vij. eplā iij
Quid queror in felix turpes diſcedite cure

¶ Cultū honeſtū fore tit. xliiij Phedra Ouidis

Sint procul a vobis iuuenes vt femina compti
Fine poli p modico forma virilis amat. Oui. i. de arte
Sed tibi nec ferro placeat torquere capillos
Nec tua mordaci pumice crura teras
Forma viros neglecta decet.

¶ Quales eſſe oportet tit. xlv. Juuena. ſaty. viij

Malo pater tibi ſit therſites dummodo tu ſis.
Eacide ſimilis vulcaniaqꝫ arma capeſſas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

virt? poe ad bonū ſtimulās

Quam te therſite ſimilem producat achilles

¶ Aleam fugiendam titu. xlvi. Iuuena. ſatyra. i

At quando vberior vitiorum copia quando
Maior auaricie patuit ſinus. alea quando
Hos animos neqꝫ enī loculis comitantibꝫ itur.
Ad caſum tabule. poſita ſed luditur arca
Prelia quanta illic diſpenſatore videbis
Armigero. ſimplex ne furor ſeſtertia centū.
Perdere ꝛ horrenti tunicam non reddere ſeruo — Iu. ſat. xiiij
Si damnoſa ſenem iuuat alea ludit ꝛ heres — Oui. i. de arte
Diſce bonas artes moneo romana iuuentus — Scdo de. ar.
Sit procul omne nefas. vt ameris amabilis eſto

¶ Non eſſe puplicāda malefacta ti. xlvij — Oui. iij. triſti.

Crede mihi bene qui latuit bene vixit. ꝛ intra
Fortunam debet quiſqꝫ manere ſuam. — Seneca. in hippolito.
Aliū ſilere quod voles. prius ſile — Oui. iij de amoribꝫ
Quis furor eſt que nocte latent in luce fateri
Et que clam facias facta referre palam — Oui ij. de remedio
Nec peccata refer.

¶ Sacra non tangenda prophanis ti. xlviij — ſcdo enei

Tu genitor cape ſacra manu patrioſqꝫ penates
Me bello ex tanto digreſſum ꝛ cede recenti
Attrectare nefas. donec me flumine viuo
Abluero. — Dido. in. ouidi.
Pone deos ꝛ que tangendo ſacra prophanas
Non bene celeſtes impia dextra colit.

¶ Nō eſſe facinus legere verſus molles. ti. xlix — oui. ij triſti

Non tamē eſt facinus molles euoluere verſus
Multa licet caſte non facienda legant — Catullus
Nam caſtum eſſe decet pium poetam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

virtꝰ poe. ad bonū ſtimulās

Ipſum. verſiculos nihil neceſſe ē

¶ Quare mortaliū q̄dā a dei cultu ab horrēt. t. l. Iuue ſaty. x.

Omnibꝫ in terris que ſunt a gadibꝫ vſqꝫ
Aurorã ꝛ gangen. pauci dignoſcere poſſunt
  Uera bona. atqꝫ illis multum diuerſa remota
Erroris nebula. quid enim ratione timemus
  Aut cupimus. Iuuenal'. ſatyra. xiij
Rari quippe boni numero vix ſunt totidem quot.
  Thebarꝫ porte. vel diuitis oſtia nili
Sūt qui in fortune iam caſibꝫ omnia ponant
  At nullo credūt mūdum rectore moueri
Natura voluente vices ꝛ lucis. ꝛ anni
  Atqꝫ ideo intrepidi quecūqꝫ altaria tangūt
Aſt alius metuens ne crimē pena ſequatur
  Hic putat eſſe deos ꝛ peierat atqꝫ ita ſecum
Decernat quodcūqꝫ volet de corpore noſtro
  Iſis. ꝛ irato feriat mea lumina ſiſtro
Dummodo vel ſecus teneam quos abnego nummos
  Ut ſit magna tamen certe lenta ira deorꝫ eſt Sylliꝰ iiij
Neu prime ſcelerū cauſe mortalibꝫ egris
  Naturam neſcire deum. iuſta ite precati
Thura pio. cedūqꝫ feros auertice ritus
  Mite ꝛ cognatum eſt homini deus.

HAbes beneuole Lector Antonij Mancinelli opuſculum de poetica Uirtute ꝑtitulatū q̄ facile doctus q̄ſqꝫ illorꝫ exturbabit errorē cornicantiū poetas oēs a fideli criſtião prorſus auerti debere Blandientiū poetarꝫ virꝰ (ꝓclamant) occultuz eſt ꝛ arridentis neq̄cie facies q̄dem leta. qd̄ quū epotatum fuerit ꝑnicies hauſta graſſet̄ necē ē Nugis (inſup aiūt) poetantes ſpūs legentis īſynceros efficiūt atqꝫ vagos q̄ poſteaqꝫ terrenis vitijs immerſi ſunt a celeſti vigore terreno contagio vagaqꝫ vita recedunt. nequientes mentis oculum ad veritatis lucem attollere Amor quippe poetice

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

⁊ ſtudia extinguit tam theologica ⁊ phiſica ꝗꝫ Juriſperitie. vñ tñ ad
nos aīe ꝓfluūt eterna medicamina Scrutamini (inquit apud ꝟgine/
um euāgeliſtā capite quinto infallibilis legiſlator) ſcripturas in qui
bus vitam putatis habere eternā At in hunc modum aduerſarij ple/
raqꝫ citare non deſinūt. Quibꝫ obiectionibꝫ nō erit laborioſū reſiſtere
ſi aduertatꝛ illis penitus vetita poetaꝝ Diatriba qꝫ aīmꝰ ē in ipā ꝑ
manere atqꝫ ꝗeſcere Adoleſcēs ſiqͣdē vbi induere togā ceperit virilem
actutū ad huberiores ac ſalutiferas cōuolet diſciplinas ꝓſertiz vbi fōs
eſt veritatis domiciliū fidei ⁊ dei templū ⁊ penitrale quandoquidem
ab hoc exiens a ſpe vite ac ſalutis alienus eſt Poterit preterea quis in
dubitationem reducere An ea q̄ apꝺ poetas legimus conſentaneaqꝫ
putantꝛ fidei orthodoxe eo ſpiritu ſint ab ipis inaniter cōficta ꝗ noſtra
ſint oracula publicitꝰ atqꝫ ſalutariter ꝓlata Ad quod ne nimiuz ⁊ in
certa (vt ꝗdem aſſolent) ethnicis tribuamus Dico ꝙ ꝗcqͣd poete vidē
tur ꝟborū cortice de ſacris chriſti miſterijs attigiſſe Hoc vel maligni
ſpūs aſſeſſu (ꝗ per fallit aut fallere querit) vel humano phantaſmate ſ
in modū ficticie fabule ſub apricum ꝓieciſſe. nec id ꝑ ſuos ꝓtendiſſe ꝟ
ſiculos quod iſtoꝝ zelotes qñqꝫ conātur extorquere Teſtis nob ē glo
rioſus noſter Hieronimꝰ in ꝓloquio Genceſeos ꝙ hec ipā audētes a
truere eſt hoc dicere imo neſcire ꝙ neſciant Et Lactanciꝰ libro vij con
tra gentes affirmat poetas nōnulla religioni chriſtiane ꝟbo tenꝰ cōfor
mia temere tñ ⁊ inſtar cōmēticie fabule ꝓdidiſſe. Hinc etiā Platonē
declarat ludificatū ꝙ poetaꝝ figmētis ineptiſſime crediderit qm̄ The
miſtio atteſtāte ſuꝑ libros Ariſtotelis de Aīa Recipiētibꝫ Poeticas
fabulas ſcd̄m ꝟborum apparentias aut latētē apud eos q̄rētibꝫ ſenſū
nihil deriſibiliꝰ Juuenes igitꝛ ꝓbe ſibi conſultū iri volētes admitātꝛ i ꝓ
mis ex poetaꝝ carminibꝫ ſyllabaꝝ ꝗtitatem ⁊ mēſurā venari ſubide
latine. ex illis atqꝫ. Oratoribꝫ loꝗ ornateqꝫ ſcribere atqꝫ colores thro
pos ⁊ ſchemata exeiſdem exq̄rere qꝫ vt cūqꝫ imbibitis cōfeſtim phi
loſphis approbatis atqꝫ Theologis (ſi ſpeculari ipis cordi fuerit) vel
Pōtificijs Legibꝫ (mō vitā exoptauerint actuoſam) ſe ſe ꝑpetuo (tan
ꝗꝫ in tutiſſimo portu cōqͤturi) deſtinabūt quoꝝ. labor catholicos eo
ducit ꝗ inerrabilis eccleſia cōtendit Romana Viue Vale ex Offici
na Per Me Jacobum De Breda Anno: M CCCCC v. Die
Marcij. Euangeliſte.∴

[illegible pen trials]

Lorus g[illegible] panis [illegible] pomarium [illegible]

[illegible]

Calaplastra [illegible]
Malagma — [illegible] plaster Habeo manus [illegible]
Emplastrum — [illegible] salue
Medicamen[illegible]
Metropola — [illegible] quod sed [illegible]
Medicamen [illegible] — [illegible] medicamentum [illegible] plaster Lambert
[illegible] melius [illegible] et [illegible] dicent

Jacobus noertich [illegible]

Lambertus de harlem me possidet cum [illegible] fratrum
in louanio harlem me pos
[illegible] et Louanio

A a b c d e f g h i j k l m n o p q r s t
v u x y z [illegible] et [illegible] Oia dat dns no habet [illegible]
[illegible] Oia dat dns

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 34